

[Clausager.]

Aaret før, saa Hensynet til rigtigt Dansk maa medføre, at man udelod Ordene „og først opkræves“.

Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa det, men blot sige, at jeg betragter den Udtalelse som et Tilbud om Dækning fra de to Oppositionspartier til Regeringen mere end som et indbyrdes Løsteforhold. Men det kan man jo strides om.

For øvrigt maa jeg sige, at det hele, det her drejer sig om, er at dække Underskuddet for indeværende Aars Finanslov, der er en Følge af Kriseforligene 1 og 2, som det ærede Medlem har været med til. Det er jo muligt, det ikke bliver bedre i Fremtiden, og derfor kan det være en tvivlsom Fordel at skyde for meget ud for det kommende Aar.

Vi har opnaaet — og det udtaler jeg min Tilfredshed med — at faa indskærpet Brugen af § 1, sidste Stykke, og vi har i Betænkningen Finansministerens Udtalelse om, at han er villig til at tage Hensyn til saadanne Skatteydere, som har haft en uforholdsmæssig stor Nedgang.

Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelse om Klasseparti. Det forbavser mig ikke. Naar man læser, hvad der staar i Betænkningen, faar vi at vide, at Venstre er et Klasseparti, der ikke bryder sig en Smule om Byerne. Det tager vi med Sindsro; vi sætter vor Politik op mod en saadan Udtalelse og lader Folk selv dømme.

Finansministeren (*Bramsnes*): Jeg takker Udvalgets Flertal for Tilslutningen til de foreliggende Lovforslag.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, Mindretallet har stillet til Forslag Nr. II, vil det formentlig af min tidligere Stilling til disse Spørgsmaal fremgaa, at jeg ikke kan godkende en saadan Ændring af Lovforslaget, som de vilde medføre.

Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard vil jeg sige, at jeg har en vis Sympati for Opmuntring til Henlæggelse i Aktieselskaber ved at gøre Indrømmelser med Hensyn til Beskatningen. Det har jeg ogsaa givet Udtryk for i Udvalget, og jeg har tidligere ved Behandlingen af Skattelove paa mit Partis Vegne beskæftiget mig med disse Spørgsmaal. Men jeg har ikke fremsat nogen Udtalelse om, at den Form, en saadan Begunstigelse havde faaet i 1927-Loven, var af en saadan Art, at man burde opretholde den; det er jeg ikke sikker paa, den er. Hvis dette Spørgsmaal skal fremmes, maa det i hvert Fald nærmere undersøges, hvilke

Former der er de bedst egnede, og hvilke Garantier der maa opstilles for, at de Former, der anvendes, ikke bruges til Spekulation.

Men paa dette Punkt som paa alle andre Punkter, hvor der kan være Grund til at overveje de almindelige Principper i Skattelovgivningen, er jeg villig til at medvirke. Under Behandlingen af disse Lovforslag i Landstinget blev der af det ærede Medlem, som talte paa Venstrepartiets Vegne, rettet Opfordring til mig om, naar Mulighed var derfor, at undergive hele vor Indkomst- og Formueskattelovgivning en teknisk Undersøgelse, saaledes at disse forskellige Spørgsmaal kunde blive taget op. Jeg haaber, det skal være muligt at gøre det inden alt for længe, saaledes at vi kan faa gennemdrøftet disse Principper.

Korsgaard: Da den højtærede Finansminister egentlig ikke sagde nogen Ting, har jeg jo heller ikke synderligt at sige til den højtærede Finansminister udover at konstatere, at de Udtalelser, der blev fremsat, var saa svævende, at den forholdsvis Velvillie, vi dog havde troet, der laa hos Ministeren i Retning af virkelig gennem Beskatningsregler at ville søge at fremme Konsolideringen, jo ikke er alt for meget værd i Retning af, at man kan bygge store Forhaabninger derpaa. Naar den højtærede Finansminister siger, at det ikke var undersøgt tilstrækkeligt, om de Regler, vi har — visse af dem i hvert Fald —, var egnet til det Formaal, hvortil de var tænkt, saa maa jeg have Lov til at spørge om, hvor mange Aar skal en Lov virke, for at man kan have et Begreb om, om de paagældende Bestemmelser er egnede eller ikke. Det er dog nu mere end 5 Aar, siden de paagældende Bestemmelser traadte i Kraft. Der kan dog vel ingen Tvivl være om, at man altsaa har haft Lejlighed til at se, hvordan de virker!

Til den ærede Ordfører for Venstre har jeg nogle Bemærkninger. Nu ser jeg, at det ærede Medlem Hr. Krag atter er kommet til Stede, og da det muligt ikke er ham bekendt, at jeg her i min første Tale har udtalt, at det havde vist sig, at Udtalelser fremsat saavel af ham som af det ærede Medlem Hr. Clausager i Retning af, at man stod frit overfor de Forhandlinger, man nu gik i Gang med, havde saa lidt med Sandheden at gøre som muligt, saa gentager jeg dem her. Jeg maa hævde, at det, som det ærede Medlem Hr. Clausager omtaler i Retning af, at man naturligvis maatte være enige alle tre, for at der overhovedet kunde foretages Ændringer, viser det ganske modsatte af det, som man maatte antage laa i